

ΑΣΑΝΣΕΡ /

γιατί και με τα πόδια να το πάρεις για τον 1ο, μπορεί να έχει ημιώροφο.

Είναι ακριβώς εκείνη η αίσθηση. Την τοποθετώ χρονικά στα τελευταία πέντε σκαλοπάτια. Όταν χαμηλώνει το ταβάνι και λίγο πριν ανακαλύψεις το αδιέξοδο. Ημιώροφος. Δεν το περίμενες αυτό. Το να κλείνεις στο ασανσέρ μεταξύ των ορόφων, σημαδεύει ακριβώς αυτό το συναίσθημα και το απλώνει σε βούτηρο στο χρόνο, αφαιρώντας σου τη δυνατότητα να το ξορκίσεις μ' ένα μπινελίκι. Αν σου χαμογελάσει η τύχη, αιωρείσαι κάμποσα μέτρα πάνω από τη γη σε έναν θάλαμο με επαρκή αερισμό και μόνη στήριξη μια συρμάτινη κλωστή. Στην χειρότερη των περιπτώσεων, βρίσκεσαι ανάμεσα σε καθρέφτες με άβολο φωτισμό, συν όλα τα παραπάνω.

Γατί σ' εμένα; Τι σκατά έκανα λάθος; Τόσες στραβές απόψε και δεν έβγαλα κουβέντα. Όσα πνιχτά κατέβασα προς το στομάχι δεν μετράνε είπαμε. Θα τα πληρώσω σε έλκος αναδρομικά. Αν είχες κάνει εκείνο το τσιγάρο, τώρα δε θα φώναζε στην κωλότσεπη. Ή ακόμα χειρότερα: άμα δεν κάπνιζες, θα είχες έρθει νωρίτερα, και επιπλέον, δύο επί επτά δεκαπέντε πες, επί τέσσερα εξήντα και νάτο το νοίκι που μου λείπει.

Το μισθωτήριο είναι στο όνομα της συγκατοίκου. Το baby-sitting ήταν μαύρο και δε δικαιούται τη μείωση 40% στο νοίκι, ούτε το 800άρι. Το έπαιξε «έχω βήχα» για να κάνει τα δικά της για ένα τριήμερο και τώρα δεν ξέρει άμα θα ξαναδουλέψει. Αφού πήγε σούπερ-μάρκετ δύο συνεχόμενες μέρες κι εμένα με τραpezώνουν στη δουλειά, θα τον πάρω εγώ τον Σπάγκο για να διαπραγματευτώ. Και το πως ήμασταν συνεπείς το έχουμε, και γενικά. Δεν θέλει και πολλά. Όλα με το μέρος μας είναι. Αρκεί να πούμε μια ιστορία που να έχει αρχή μέση και τέλος. Όπως

εκείνη στο δημοτόματσο με το κολάρο. Έχασα τον σκύλο μου και τον ψάχνω. Ορίστε και το πειστήριο. Ή με βοηθάς να τον βρω και στο τέλος με παρηγορείς, ή με αφήνεις στην ψυχία μου να πενήσω το χαμό. Στην τελική, άμα είναι να μας μειώσουν όπως είπαν στο μισό τα μεροκάματα, να μειώσουν στη μέση και τα νοίκια. Κάνω να βρω την επαφή του ιδιοκτήτη και πέφτω στον Ισίδωρο. Τι ώρα να έχουν άραγε εκεί πάνω;

Μετά από δύο γρήγορες πρόβες, του τηλεφωνώ και δεν έχω σήμα. Ούτε καν δεδομένα. Κανένα ανοιχτό wi-fi στη γειτονιά. Το συμβόλαιο της καρτοκινητής τρέχει κανονικά, οι ταχύτητες του δικτύου αυξομειώνονται κάθε φορά σε ευθεία αντιπαράθεση με τις ανάγκες μου, οι seeders στα torrents είναι ελάχιστοι και πάλι καλά που έχω τους κωδικούς της συνδρομητικής σου από τις προάλλες που αράξαμε σπίτι. Οι συνεπείς πελάτες θα έχουν 5% έκπτωση στο e-bill της ΔΕΗ, πάλι καλά το νερό είναι ακόμα φθινό, οι συνάδερφοι σε έμαθαν και κερνάνε αναψυκτικά, οι γείτονες έχουν πια λόγο να κλειδώνουν την εξώπορτα από τις 22:00 και τα αγαπημένα μου στιγμιότυπα είναι οι τύποι που φοράνε μάσκα και γάντια στο αμάξι τους, ενώ είναι μόνοι τους εντός του. Δεν υφίστανται πλέον και τα αλκοτέστ. Θα μπορούσα να είχα μεθύσει τώρα. Κι άμα με μύριζε κανείς, να υπέθετε πως κατάπια αντισηπτικό.

Δεν ξέρω τι εννοεί «σε περίπτωση ανάγκης». Δεν μπορώ καν να πω με σιγουριά πως το έχω ζήσει ποτέ, ή αν είμαι διαρκώς εκεί. Δεν έχω κρούσει το κομβίο του ανελκυστήρα ακόμα. Ας θεωρήσουμε καλή τύχη το γεγονός πως με πήρανε χαμπάρι από την πολυκατοικία. Παραμένω ψύχραιμος και

το δηλώνω. Ένα κούρεμα θα το χρειαζόμουν ενδεχομένως. Το «να τα χαρείς όσο τα έχεις» δε με παρηγορεί. Με πιάνω να μουρμουράω για τον ανάδρομο Ερμή, χωρίς να κατανοώ τη λέξη «ανάδρομος». Οι μαϊμούδες οργανώνουν πεσίματα στους περαστικούς στην Ταϊλάνδη, τα κογιότ παίρνουν στο κατόπι ανυποψίαστα ζευγάρια στο Σαν Φρανσίσκο, τα αγριοκάτσικα έχουν κατέβει στις μεγαλουπόλεις της Σκωτίας, στο ανατολικό Λονδίνο τα ελάφια έχουν βγει στη γύρα, ακούς κελαδίσματα πάνω από την ασφάλτο και οι ντελιβεράδες είναι κολλημένοι κάπου στο ενδιάμεσο. Δεν ξέρω ποιος εκδικείται τι, αλλά αυτό θα ήταν μία κάποια λύση. Εάν έψαχνα την απομόνωση καθόμουν και σπίτι. Ζηλεύω τους φίλους μου που δεν χρησιμοποιούν ξηνηπτήρι πια. Προσπαθώ να σκαρφιστώ δικαιολογίες για τις φίλες μου που δεν έχουν σκύλο να βγάλουν βόλτα, αλλά παιδί. Σα να ξαναπηγαίνουμε φροντιστήριο και πλαστογραφούμε τις υπογραφές των γέρων μας. Άμα πηγαίνεις το μηχανάκι για σέρβις, ποιον κωδικό χρησιμοποιείς; Αν υπάρχει αγάπη, κολλάει; Τα ιερογλυφικά πάνω στα αλουμίνια χαρακτήκαν για να τα ερμηνεύσω ένα προς ένα και σε όλα τα ασανσέρ είναι γραμμένα από το ίδιο χέρι.

Σιγουρεύομαι πως δεν είμαστε πάνω από δύο άτομα στο θάλαμο. Αφού μου πήρε κάποια δευτερόλεπτα, ακούω φωνές. Έχω χάσει τον προσανατολισμό μου και δεν καταλαβαίνω από που προέρχονται κι αν απευθύνονται σε εμένα. Ανάμεσα στα «υπομονή» και τα χειροκροτήματα ακούγεται κι ένα παράπονο: «θα κρύωσε τώρα το φαί». Δεν έχει πουρμπουάρ απόψε. Μονάχα γκίνια και μπλόκα.